

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 27/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG VIII: NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP NIỆM PHẬT (PHẦN HAI)”

Hòa Thượng nói: *“Việc niệm Phật rất quan trọng, công đức niệm Phật là vô lượng, vô biên, không gì thù thắng bằng. Công đức niệm Phật giúp chúng ta có thể tiêu trừ nghiệp chướng trong đời này và từ vô lượng kiếp. Nhà Phật nói: “Nhất niệm tương ưng nhất niệm Phật, niệm niệm tương ưng niệm niệm Phật”. Niệm niệm của chúng ta phải tương ưng với năm tính đức là chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. Mỗi niệm của chúng ta tương ưng với 48 lời nguyện của Phật A Di Đà chính là chúng ta đã tương ưng với nguyện của Phật. Mỗi niệm giúp đỡ tất cả chúng sanh chính là tương ưng với hạnh của Phật”.*

Ngày nay, chúng ta niệm Phật không có lực, không có được thành tựu như người xưa. Nếu chúng ta có một trong năm tánh đức là *“Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”* thì chúng ta cũng sẽ có những tánh đức còn lại. Chúng ta không thể nói là, chúng ta có tâm chân thành nhưng chúng ta không có tâm từ bi, chúng ta có tâm thanh tịnh nhưng chúng ta không có tâm chân thành. Trong tâm chân thành bao gồm cả tâm thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi; trong tâm từ bi thì bao gồm cả tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác. Có những người tưởng rằng là mình từ bi nhưng đó là họ đang cảm tình làm việc vì trong tâm họ không có chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác. Nếu chúng ta không được giảng dạy để thể hội một cách tường tận thì chúng ta không thể phân biệt được điều này.

Bài trước, Hòa Thượng đã nói, hàng ngày, chúng ta vọng tưởng, tham vọng nhưng chúng ta lại tưởng rằng đó là chúng ta có nguyện vọng. Thí dụ, chúng ta mong muốn phát triển trường, chúng ta tưởng đó là nguyện vọng lợi ích chúng sanh nhưng đó là tham vọng vì tâm chúng ta vẫn còn xen tạp *“tự tư tự lợi”*. Niệm niệm tương ưng với chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi thì đó mới là chân niệm. Chúng ta thường chỉ niệm Phật ở trên miệng còn trong tâm chúng ta loạn động. Có những người tưởng rằng mình đang làm Phật sự nhưng nếu chúng ta làm Phật sự thì tâm chúng ta phải tương ưng với chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi.

Hòa Thượng nói: *“Vọng niệm là từ nghiệp chướng biến hiện ra, vọng niệm chính là nghiệp chướng. Mỗi niệm của chúng ta đều là câu Phật hiệu thì vọng niệm liền không còn. Mỗi niệm chúng ta không gián đoạn thì nghiệp chướng của chúng ta mới có thể tiêu trừ. Chúng ta không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn thì công phu của chúng ta nhất định có lực. Đây là bí quyết của niệm Phật”.*

Hòa Thượng nói: **“Tổ Sư Đại Đức pháp môn Tịnh Tông dạy chúng ta phải: *“Lão thật niệm Phật”*. Hai chữ *“lão thật”* không dễ làm được! Người làm được hai chữ này thì ngay trong đời này, họ nhất định đạt được thượng phẩm vãng sanh”**. Tánh đức *“Lão thật”* phải được lưu xuất ra từ tự tính. Chúng ta không chỉ lão thật niệm Phật mà chúng ta phải lão thật trong mọi khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật. Có chín phẩm vãng sanh là hạ phẩm hạ sanh, hạ phẩm trung sanh, hạ phẩm thượng sanh; trung phẩm hạ sanh, trung phẩm trung sanh, trung phẩm thượng sanh; thượng phẩm hạ sanh, thượng phẩm trung sanh và thượng phẩm thượng sanh. Chúng ta chỉ cần *“lão thật”* niệm Phật thì chúng ta có thể vãng sanh ở bậc thượng phẩm.

Có một người đã xả bỏ cả một tiệm vàng để chuyên tâm tu hành, một hôm, ông ngồi ăn cơm với bạn, sau khi ăn cơm xong thì ông liền cầm lấy trái chuối to hơn để ăn. Sau đó, ông giật mình phản tỉnh vì tập khí tham, muốn chiếm hữu của ông vẫn còn nguyên. Điều này rất vi tế, hàng ngày, trong ăn uống, trong khi làm việc nếu chúng ta quán sát tâm chúng ta thì chúng ta sẽ nhận ra.

Thầy Thái kê, trong *“Quần Thư Trị Yếu”* nói về câu chuyện, nhà vua ban cho mỗi người tham gia khóa thi một con dê. Mọi người tranh nhau chọn con dê khỏe, béo, mập, chỉ có một người đàn ông chọn con dê nhỏ nhất. Sau đó, ông là người được chọn và được phong danh hiệu là Tiến sĩ dê gầy. Ông là người thế gian, không học Phật nhưng ông có tinh thần của người quân tử là: *“Quân tử thấy lợi không màng, thấy khó dấn thân”*.

Ngày trước, khi vua phong tặng đất đai cho các quan đại thần, mọi người tranh dành những mảnh đất tốt nhưng có một vị chọn lấy mảnh đất xấu nhất. Những người chọn mảnh đất tốt thì bản thân họ và con cái đều chỉ lo hưởng thụ, không chăm chỉ làm ăn nên sau đó các mảnh đất đều đã dần phải bán hết. Người chọn mảnh đất xấu nhất thì bản thân họ và con cái đời sau đều chăm chỉ, nỗ lực làm việc. Mỗi chúng ta đều có tập khí tham, tập khí tham tồn tại ở rất nhiều hình thức khác nhau. Nhiều người hàng ngày trông có vẻ chất phác, ngây ngô tưởng chừng như họ không có tập khí tham nhưng khi chúng ta quán sát kỹ thì tập khí tham của họ vẫn còn rất kiên cố. Những việc liên quan đến *“cái ta”*, *“cái của ta”* thì tập khí tham của chúng ta lại hiện lên rõ nét.

Hòa Thượng nói: **“Người có thiện căn, phước đức sâu dày thì họ không cần phải lão thật tu hành, họ vừa nghe lời dạy của Phật thì đã chân thật vạn duyên buông bỏ, không vướng mắc, bận tâm với *“năm dục sáu trần”* ở thế gian. Những người khác thì phải tu mới có thể lão thật niệm Phật. Chúng ta học rồi mà chúng ta vẫn không thể lão thật thì đây là do nghiệp chướng của chúng ta rất sâu nặng. Chúng ta ở ngay trong cuộc sống mà chuyển cảnh giới, mỗi niệm nhắc nhở chính mình chăm chỉ, nỗ lực tu học, chân thật buông xả vạn duyên thì chúng ta mới có thể tiêu trừ được nghiệp chướng”**. Chúng ta muốn có thể lão thật niệm Phật thì chúng ta phải học tập dài lâu. Người xưa nói: *“Người càng học thì càng thấy mình dở, người không học thì luôn thấy*

mình giỏi”. Nếu chúng ta không có một ngàn ngày miên mật đối trị thì tập khí, phiền não của chúng ta vẫn còn nguyên.

Hòa Thượng nói: **“Tài, sắc, danh, thực, thù, Địa ngục ngũ điều căn”**. Những điều đơn giản này chính là căn gốc của Địa ngục. Nếu chúng ta không đối trị những tập khí này mà chúng ta chìm đắm trong chúng thì chúng ta sẽ tưởng rằng chúng rất dễ đối trị. Nếu chúng ta đối trị thì chúng ta sẽ thấy các tập khí này đều vô cùng khó đối trị. Hôm qua, tôi đi giảng cả ngày, buổi trưa không được nằm nghỉ, buổi tối, tôi lại lên lớp học nên đến 10 giờ tôi mới được đi ngủ.

Sáng nay, khi chuông điện thoại reo, tôi đã lấy điện thoại để tắt nhưng tôi có ý niệm muốn nằm ngủ tiếp. Ngay tức khắc, tôi có ý niệm cảnh giác, tôi tự nhắc mình, không được nằm thêm một giây nào nữa mà phải ngồi dậy ngay. Tôi đã dạy sớm nhiều nghìn ngày nhưng tập khí của tôi vẫn như vậy. Nếu chúng ta nhiều lần cho phép mình chảnh mảng trong một nghìn ngày thì chúng ta sẽ không thể đối trị được tập khí của mình. Chúng ta tưởng rằng tập khí của chúng ta dễ đối trị thì đó là chúng ta đang *“tự dĩ vi thị”*. Hòa Thượng từng nói: **“Hãy chờ xem, chúng ta vãng sanh ra sao! Chờ xem, khi sanh tử đến chúng ta đối mặt như thế nào!”**. Chúng ta tưởng rằng chúng ta tốt lắm rồi nhưng câu nói của Hòa Thượng khiến chúng ta thức tỉnh!

Hòa Thượng nói: **“Gần đây có một số đồng tu đã vãng sanh, phần nhiều các vị đó có tướng rất đẹp và nhìn thấy Phật A Di Đà đến tiếp dẫn. Những người này vì chúng ta làm ra minh chứng khiến cho niềm tin của chúng ta thêm lớn. Họ có thể tự tại, an tường mà vãng sanh đây chính là đại phước báu. Họ có thể vãng sanh là vì họ có thể buông xả được. Vạn duyên buông xả là đề thi quan trọng nhất ở ngay trước mắt chúng ta**”. Điều quan trọng nhất là chúng ta có thể an tường, tự tại ra đi. Nếu chúng ta dính mắc vào mọi thứ, chúng ta phiền não thì điều này giống như chúng ta đã thi trượt. Thế gian này không dễ đùa! Trong cuộc sống có rất nhiều sự việc khiến chúng ta phiền não, nếu chúng ta không có công phu buông xả thì hàng ngày chúng ta đều bị thi rớt.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta buông xả mọi thứ, tâm khai, ý giải thì chúng ta liền có thể tiêu trừ nghiệp chướng, tiêu tai miễn nạn. Chúng ta buông xả thì chúng ta mới có thể chân thật một lòng hướng Phật**”. Nếu chúng ta không một lòng hướng Phật thì mỗi niệm chúng ta không tương ưng với Phật mà mỗi niệm của chúng ta tương ưng với tập khí, phiền não.

Hòa Thượng nói: **“Nhớ Phật, niệm Phật, hiện tiền tương lai nhất định thấy Phật. Đây là thời khóa vô cùng quan trọng ở ngay trước mắt chúng ta**”. Hiện tại, chúng ta có đang hành trì công phu *“nhớ Phật, niệm Phật”* hay chúng ta chỉ nghĩ đến *“danh vọng lợi dưỡng”*, hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*? Trong cuộc sống thường ngày, trong đời nhân xử thế tiếp Phật, chúng ta đều phải nhớ Phật, niệm Phật. Nếu chúng ta luôn nhớ Phật, niệm Phật thì mọi sự, mọi việc chúng ta làm đều tương tận, thông suốt, không có chướng ngại. Nhiều người cho rằng, nếu trong tâm họ chỉ *“nhớ Phật, niệm Phật”* thì họ

sẽ không làm được việc. Chúng ta “*nhớ Phật, niệm Phật*” chính là chúng ta “*ché tâm nhất sự*”. Chúng ta giữ tâm ở một chỗ thì chắc chắn chúng ta “*vô sự bất biện*”, không có việc gì là chúng ta không làm được.

Hôm qua, tôi đến chùa Phúc Long để chia sẻ, sắp tới chùa sẽ tổ chức khóa tu, tôi dặn mọi người chuẩn bị tốt để càng nhiều con có thể đến tham gia càng tốt. Khóa tu mang lại lợi ích cho rất nhiều người, mỗi khóa tu có khoảng hơn 800 em học sinh tham gia, nếu tính cả các Thầy Cô hỗ trợ thì có gần 1000 người. Có lần có người nói với tôi rằng, các con không muốn lên xe đi về vì các con không muốn phải chia tay với “*gia đình*” của mình. Khi các con đến tham gia khóa tu, các con được chia vào các “*gia đình*” nhỏ, mặc dù chúng chỉ mới nhau mấy ngày nhưng chúng đã cảm nhận được tình yêu thương chân thành. Chúng không muốn về vì khi trở về với gia đình thật vì ở đó, chúng không cảm nhận được tình yêu thương thật sự. Các con rất thánh thiện, nếu chúng được dạy thì chúng đều sẽ trở thành những em bé biết yêu thương.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải chuẩn bị để chúng ta có thể có công phu niệm Phật thật tốt. Chúng ta phải tìm ra và loại bỏ những nguyên nhân khiến mình không thể có được công phu. Sau khi loại bỏ những nguyên nhân này chúng ta liền đạt được công phu thành khối thậm chí là đạt đến nhất tâm bất loạn. Đây mới là phước báu chân thật, là trí tuệ chân thật*”. Chúng ta học Phật là để làm Phật, chúng ta niệm Phật là để vãng sanh, đây là phước báu chân thật, là trí tuệ chân thật. Những việc cơm gạo, áo tiền, danh vọng, địa vị là do phước báu trong mạng của chúng ta quyết định. Người niệm Phật thì sẽ nhất định có phước báu nên chúng ta không cần quan tâm đến những đái ngộ trong đời sống. Có những người niệm Phật, họ khuyên người khác rằng: “*Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước*” hay “*Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định*” nhưng bản thân họ thì vẫn lo rằng mình sẽ không có cơm ăn áo mặc.

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta niệm Phật nhưng chúng ta vẫn có hoài nghi, xen tạp thì công phu niệm Phật của chúng ta sẽ bị phá hoại. Chúng ta phải đặt mục tiêu là đạt đến nhất tâm bất loạn nhưng điều này chúng ta cũng không dễ dàng đạt được*”. Nhất tâm bất loạn là trong tâm chúng ta chỉ khởi lên câu Phật hiệu những thứ khác không vướng mắc trong lòng.

Hòa Thượng nói: “*Công phu thành khối là chúng ta niệm một câu Phật hiệu không gián đoạn, không có hoài nghi, xen tạp. Người đạt được công phu thành khối thì ở bất cứ nơi nào, lúc nào, thậm chí khi nằm mộng tâm họ cũng định tĩnh, không quên câu “A Di Đà Phật*”. Ngoài niệm một câu “*A Di Đà Phật*” không gián đoạn thì người đạt được công phu thành khối, khi tiếp xúc người, sự việc luôn đề cao cảnh giác, nhất định không để cảnh giới bên ngoài mê hoặc làm dao động”. Chúng ta phải kiểm soát được tâm để tâm chúng ta an trú trong câu Phật hiệu. Nếu tâm chúng ta chìm trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta đã sai. Nếu chúng ta không biết buông xả thì chúng ta sẽ chỉ sống trong phiền não. Cuộc sống thường ngày có rất nhiều cám

dễ nếu chúng ta không chân thật làm theo những lời dạy trên Kinh thì chúng ta sẽ dễ dàng mất đi niềm tin với Phật pháp. Người ngày nay in rất nhiều Kinh điển, nội dung các bản in không được kiểm soát chặt chẽ nên chúng ta rất khó phân biệt được thật, giả. Tôi may mắn được dịch đĩa của Hòa Thượng hơn 30.000 giờ nên tôi tin lời Hòa Thượng, lời nói, việc làm của Ngài rất thiết thực, rõ ràng, viên mãn!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!